

MURAT TAVLI

*Gözyaşlarım
İftiharla
Sunar*

DESTEK YAYINLARI: 898
EDEBİYAT: 264

MURAT TAVLI / GÖZYAŞLARIM İFTİHARLA SUNAR

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmegül
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: İlknur Muştu
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Şubat 2018
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-365-2

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkan.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari
www.destekmedyagrubu.com

Sena Ofset
Sertifika No. 12064
Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi
B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11
Topkapı 34010 İstanbul
Tel. (0) 212 613 38 46

MURAT TAVLI

*Gözyaşlarım
İftiharla
Sunar*

*Ben ona son kez "Seni seviyorum" demeden
o bir başkasına "Ben de seni" dedi.*

Ve ben büyüdüm...

Aldığım hiçbir karardan ötürü pişman değilim. Tek bir keşkem var, keşke gerçek yüzünü daha erken görseydim diyorum. Alacağım dersleri aldım, kanayacağım kadar kanadım, kanacağım kadar kandım. Şimdi hatalarımı sevip hayata sarılma vakti.

Ne demiş yazar:

“Büyümem konusunda üzerimde annem kadar emeği olan herkese teşekkür ederim!”

Biliyorum dostum canın çok yanıyor, bana nasıl bunu hak gördüler diye kendi kendine konuşurken buluyorsun kendini. Yediremiyor, hazmedemiyorsun, aldığın her derin nefes içini kemiriyor. Belli bir zaman sonra gün kavramını kaybediyor, gündüz yaşarken her gece ölüp ölüp diriliyorsun. Doğan güneşle uyandığını sanıyorlar, oysa sen savaştan çıktığın gecenin zaferini kutluyorsun. İnsanları dinliyormuş gibi yaparken yakalanıyor, her seferinde de maskelerden maske seçip inkâr ediyorsun. Böyle böyle büyüyor, böyle böyle güven duygunu soğuk topraklara gömüyorsun.

Nereden mi biliyorum? Yazın ortasında üşüyen bedenimden, ağlamaktan şişen gözlerimden, her alakasız şarkıda aklıma düşen aptallıklarımın ve keşkelerimden.

*Çok güvendiğim düşmanlarım
oldu ve onlar güvendiğim kadar iyidiler,
hiç hissettirmediler niyetlerindeki haini...*

Sana tavsiyem!

Bırak Allah görsün, bırak sana yapılanları Allah bilsin, bırak Allah'ın adaletine her şeyi! Bırak pislik pislği çeksin, bırak onlar sahte kahkahalar arasında kendilerine dost görünsün. Arkana yaslan, tozu dumana katan çöküşlerini izlerken, sen nefes al...

Beni Terk Etme Benliğim!

Kırılan her hayalinin bir parçası dolanırken ayağına, neye yanacağını bilememenin acısını yüreğinin en kuytu köşesinde hissedersin. Onca sebebin vardır küsmek için ama bir türlü hangisine küseceğine karar veremezsin. Hangi acını diğerlerinden ayırabilirsin söylesene? Diz çöktüren öyle usta olmuştur ki, her hayalini eşit parçaya bölmüştür, biri diğerinden küçük kalmaz, eşit kanatır. Öyle bir boşluktur ki o, geriye döndüremediğin her zerren sende yaşayan bir yabancısıdır adeta. Aynaya baktığında gözlerinin rengi, yüzündeki çizgiler, saçının ruhun gibi karmaşık hali anımsatır seni ama o bakışlar bir başkasıdır... Eskisi gibi olmaz hiçbir şey ve sen ne kadar mücadele versen de eskiye döndüremezsin seni sen yapanları. İnsanı önce çocukluğu, sonra hayalleri, sonra da özgüveni

terk eder. Her vedada bir parçanı bırakırsın gökyüzüne, gökyüzüne bakıp hayal kurmamız da bu yüzdendir. Bu yüzdendir yıldız kaydığında ucuna bir hayal bağlamamız, bu yüzdendir gökkuşağının altında yeni umutlara gebeliğimiz. Kaybettiğin parçalarla göz göze gelip birleştirmeye çalışırsın. Ağlayamamak nedir öğrenir, içindeki çılgınlarla yeni bir yuva kurarsın kendine ve hiçbir yabancı çılgına yer kalmaz. En ummadığın zamanlarda kendini hissettirir hasret, en zoru da kendine duyduğun özlemdir. Her sabah kendine günaydın derken, her günaydınla takvim yaprağından birini daha koparıp ebedi veda ya yaklaşırın. Belki de seni tek mutlu eden şey bu gerçeğin farkında olmandır. Yaşam; ebediyete koşmak adına doğan güneşle başlayan mücadeledir. Bir başkası için geçen onca uykusuz geceden sonra uykusuzluk alışkanlık halini alır.

Sen, neden ve niye soruları arasında kaybolup giderken sebep olanların kahkahalarıyla uyanırsın öfkeye, oysa hiç gözünü yummamış, derin bir uykunun en tatlı yerini hiç tatmamışsındır. Öyle bir haldir ki bu, nerede ve kiminle olduğunun hiçbir önemi yoktur. Farkında olmadan güler, farkında olmadan karışırsın kalabalıklara, insanlar mutlu olmakla yaftalar seni. Masum bir çocuk gibi ürkek ve korkak olduğunun tek farkında olan sensindir, namusun gibi korursun bu gerçeği, kimseyle tanıştırmazsın. Çünkü çocukluğuna dair içinde kalan tek şey budur, kutsalındır. Şimdi geleceğimde tek bir duam var. Ne eksigi ne de bir fazlası... Bana ait olanın bana dönmesi hayaliyle bir geceye daha veda ediyorum. Bir daha bunu isteyecek cesareti bulabilir miyim bilmem! Gitme kelimesini ezberlemiş dilim. İlk defa kendim için dillendiriyorum...

“Beni terk etme benliğim...”

Pişmanım! Neden mi?

*Sevdam kadar öfkeyle yoğrulduğum.
Bilseydim böyle bir sonla ödüllendirileceğimi,
ne sevmeyi seçerdim ne de bedenimi işgal eden bu öfkeyi...*

En Çok Beyaz Kirlenir

En çok beyaz kirlenir ve bu beyazın kaderidir. En çok da kirlenen beyaz yorar gözü, hiçbir tercihi kendine ait olmamasına rağmen... Araftadır beyaz, ne tam siyah olabilir ne de eski beyaza dönebilir. Artık o bambaşkadır, artık gridir. Bu sefer ne beyaz yakın görür onu kendine ne de siyah sahiplenir. Gri, yalnızlıktır. Yalnızlığın rengidir. Ve birçok hayat kendi griliğinde kaybolur. Özlem ise her zaman beyaz ile anılır.

En çok beyaz kirlenir.

Nedenini bilmediği halde bir oradan bir buradan üzerine sıçrayan renkleri gizlemeye çabalar. Hangi savaşın mağduru dur bilinmez, her renk ona yakıştırılsa da, o hiçbir rengi kendine yakıştırmaz. Kaçtıkça yakalanır, teslim olduğunda da bir kenara atıp bırakılır. Gri bir hayattan yıldızlar bile eskisi gibi parlamaz.

En çok beyaz kirlenir...

Çünkü sen dikkat ettikçe beyazdan geriye kalan tek şey gözü yoran lekeleridir. Gri bir hayatta ne de kalabalığız...

Sahi kim çaldı bu kararı? İlk kim kattı üzerimize bu lekeleri?
Hatırlayanınız var mı?

Bana Yalanlar Söyle

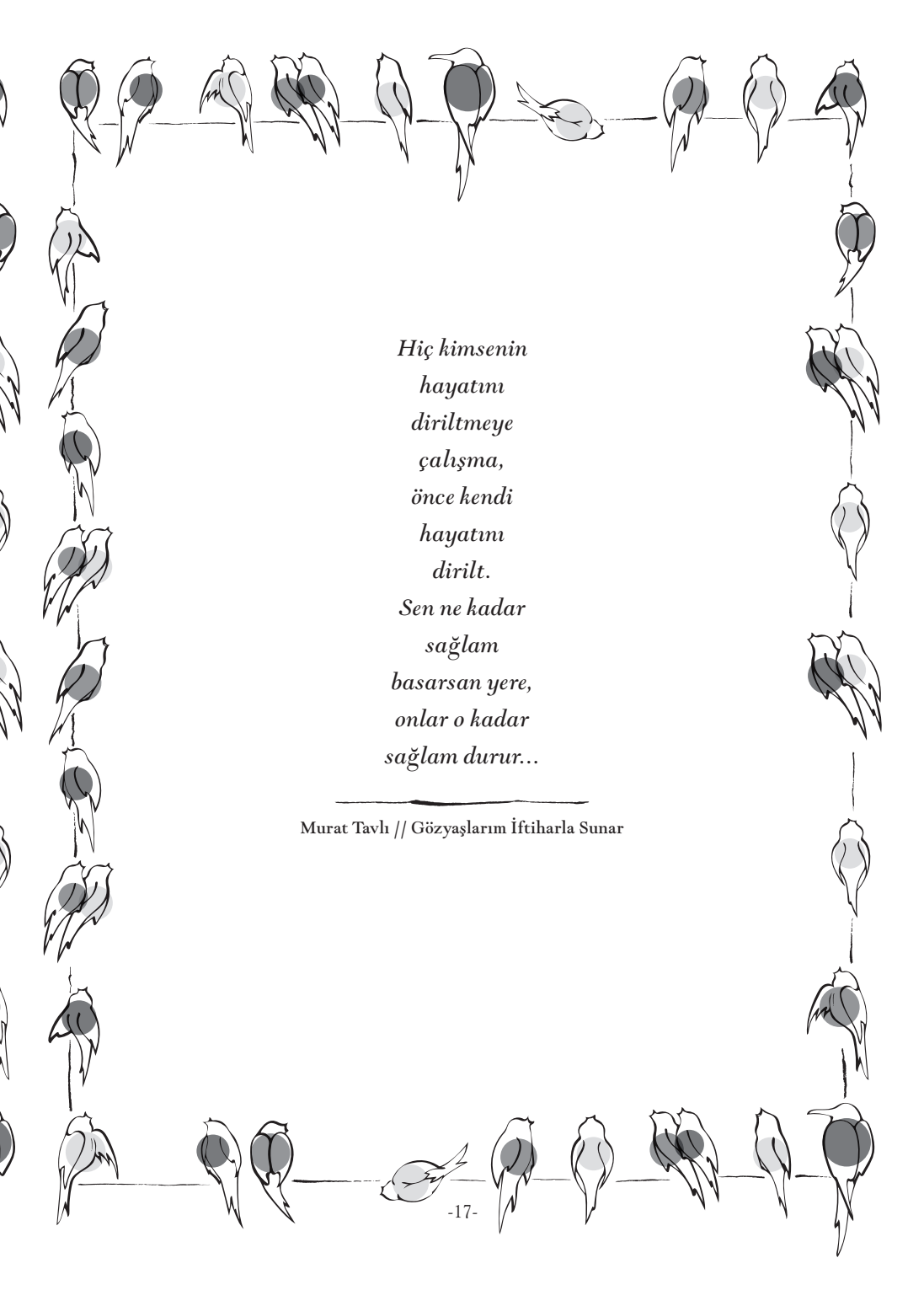
Hadi bana yalanlar söyle, inanmaya ihtiyacım var
Söz veriyorum anlamayacaksın hiçbir şey
Öyle güleceğim ki, öyle saracağım ki seni
Hiç elevermeyeceksin kallesliğini
Gamzelerimi yine sereceğim gözlerinin önüne
Dudağının kıvrımına konduracağım busemi
Kokunu içime çekip ciğerlerime defnedeceğim
Şimdi, hemen şimdi söyle yalanlarını
Bilirsin, inanmak tabiatımda var
Bir başkasının nefesi olacağını bile bile
Keşkelerime keşke ekleye ekleye
Kanacağım her sözüne
Neden mi?

Yoksa ayağa kalkamam sevgilim
Boşa geçtiyse bunca zaman
Bir hiç ise artık senin için emeğim
Bana yalanlar söyle, çekinme
Zor olur sanma
Elinden geleni ardına bırakma
Beni sevdiğini söylüyor hâlâ
Teşekkür ederim.
Oldu mu? Kandım değil mi?
Bir yere koydum zihnimde seni
Kirletir miyim hiç?
Mabedim saymışsam eğer, yıkılan yine ben olayım
Hadi şimdi git, inandım korkma
Vereceğin bir hesap varsa, onu da bana yaz
Sen yanma, sadece yak
Bildiğin en iyi işi yap
Hadi şimdi git!

*Tecrübe insanı
ayakta tutar.
Ne timsah
gözyaşlarına
kanarsın,
ne yalana
bel bağlarsın.
Neden yaşadım
deme, olsun!
Unutma ki sen
Allah'ın sevdiği
kulusun...*

Murat Tavlı // Gözyaşlarım İftiharla Sunar

*Hiç kimsenin
hayatını
diriltmeye
çalışma,
önce kendi
hayatını
dirilt.
Sen ne kadar
sağlam
basarsan yere,
onlar o kadar
sağlam durur...*

Murat Tavlı // Gözyaşlarım İftiharla Sunar

Ah Ettim Seni...

Kavuşamayınca aşk olur demişler, neden? Bir kez tersine çevirseydim bilineni, bir kez yanılıtsaydım ne kaybederdi tüm bilmişler?... Her şey nasip, her şey kader... Şimdi seninle yürüdüğüm yollara, seninle uyandığım sabaha birkaç ahım var. Sevme sırasından sövme sırasına hangi ara geçtim bilmem ama ah ettim seni sevgili! Şimdi sana birkaç sorum var, dinler misin bilmem ama artık susmam!

Bir başkasına tercih edilmenin ağırlığını taşıdın mı hiç omuzlarında? Üstelik ondan başka yük yokken yüreğinde, onu taşımak içinse tüm emeğin, enkazın altında bırakılmanın ne demek olduğunu bilir misin? Bir gün hayatımdan giderse ben ne yaparım düşüncesinin tahammülsüzlüğüyle bile çıldırabilecekken, gidenin ardından bakakalmanın acısını yaşadın mı hiç? Her hayaline nakış gibi işlemişken cemalini, bir başkasının tenine sundu diyorlar gözlerini. Aşk bireysel bir eylemdir, iki kişiyle yaşanmaz. Elbet birinin aşkı diğerine fazla